

سروتایپینگ انتروویروسها و نقش آنها در ایجاد مننژیت آسپتیک کودکان ۱۴-۰ سال

میرسان میرپور

گروه میکروبیولوژی، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

چکیده

به منظور بررسی نقش انتروویروسها در ایجاد مننژیت آسپتیک و سروتایپینگ (تعیین هویت) این ویروسها در کودکان زیر ۱۴ سال که با علائم بالینی مننژیت آسپتیک به بیمارستانهای بهرامی، امام حسین (ع)، شهدا تجریش، مفید، کودکان تهران، علی اصغر (ع)، امام خمینی (ع) و تختی از آذرماه سال ۱۳۷۳ تا آذرماه ۱۳۷۴ مراجعه نموده بودند، اقدام به جمع آوری نمونه مایع مغزی نخاعی (CSF) همراه با تنظیم پرسشنامه شد و در بخش ویروس شناسی انستیتو پاستور ایران به جداسازی انتروویروسها از مایع مغزی نخاعی بر روی ۲ نوع کشت سلولی مداوم HeLa و GMK₂ و تعیین هویت این ویروسها ی جدا شده با استفاده از آنتی سرم های L. B.M Pools مبادرت گردید. این مطالعه بر روی ۲۶۶ بیمار با علائم مننژیت آسپتیک انجام پذیرفت. در این بررسی ۱۵٪ از بیماران با علائم مننژیت آسپتیک مبتلا به مننژیت انتروویروسی بوده اند. بیشترین موارد بیماری در گروه سنی زیر یک سال قرار داشتند (۴۲/۵٪) و در فصل تابستان دیده شدند (۵۰٪). ارتباط معنی دار آماری بین متغیر فصل و جداسازی انتروویروسها وجود داشت ($p < 0/005$). همچنین اختلاف معنی دار آماری بین فصل تابستان و سایر فصلها در ایجاد مننژیت انتروویروسی و مننژیت آسپتیک غیرانتروویروسی دیده شد ($p < 0/001$). انتروویروسهایی که در این مطالعه جدا گشتند، شامل ویروسهای کوکساکسی گروه B سروتیپ های B5 (۹۵٪) و B4 (۵٪) بودند.

واژه های کلیدی: انتروویروس، مننژیت آسپتیک، کوکساکسی ویروس B5، کوکساکسی ویروس B6

مقدمه

مننژیت آسپتیک یکی از شایع ترین بیماری ها در دوران کودکی و نوزادی می باشد. از مهمترین عوامل ایجادکننده آن انتروویروس ها هست. ^(۱) انتروویروس ها جزء خانواده پیکورناویریده بوده، ویروسهایی کوچک با قطر ۲۵-۳۰ نانومتر می باشند اسیدنوکلیئیک RNA داشته و تقارن آیکوساهدرال دارند. ^(۲)

انتروویروسها علائم بالینی مختلفی درسیستم های تنفسی، گوارشی، قلب، پوست و سیستم عصبی ایجاد می کنند. ضایعات سیستم عصبی به شکل مننژیت و مننگوانسفالیت ظاهر می گردد. انواعی از انتروویروس ها شامل پولیوویروس، کوکساکسی ویروس A و B، اکوویروس و انتروویروس های جدید سروتیپ های ۶۸-۷۱ ایجاد مننژیت می کنند. ^(۳) سن و جنس در بروز مننژیت حاصل از انتروویروسها نقش داشته و این بیماری در فصل پاییز و تابستان از شیوع بیشتری برخوردار است. ^(۴) کشت سلولی مناسب برای این دسته از ویروس ها HeLa² و GMK2¹ می باشد. ^(۳)

بر اساس گزارشهای داده شده، ضایعات سیستم عصبی ناشی از این ویروس ها عموماً مننژیت بوده و اکثریت بیماران را کودکان کمتر از ۱۵ سال تشکیل داده اند. درآزمایش های به عمل آمده مشخص گردید که ۵۶٪ از مننژیت های انتروویروس توسط اکوویروس ها، ۳۴٪ توسط کوکساکسی ویروسهای B و ۲۸٪ توسط کوکساکسی ویروس های A ایجاد می شود. ^(۳)

ماده و روش

مواد مورد استفاده: محیط MEM (Minimum Essential Medium)، محیط Melincks B محلول تریپسین، EDTA، محلول PBS (Phosphate Buffer Saline)، FCS، آنتی سرمهای (A - H) LBM Pools، کشت سلولی HeLa و GMK₂، نمونه CSF، محلول پنسیلین و استرپتوماپسین (وسایل آزمایشگاهی: میکروپلیت، لوله کشت سلولی، میکروسکوپ معکوس، میکروسکوپ نوری و لام نئوبار).

روش کار

محیط ها و محلول ها طبق دستور تهیه شدند. برای انجام این بررسی، نمونه های CSF به تیره های کشت سلولی HeLa، GMK₂ که به انتروویروس حساس هستند، تلقیح گردید و برای تایید نمونه های مثبت پاساژ دوم انجام شد. سپس عمل تیتراسیون صورت گرفت و درپایان سروتایپینگ (تعیین هویت) به دو روش ماکرو و میکرونوترالیزاسیون برای هرکدام از نمونه های مثبت انجام گردید.

1. Green Monkey Kidney
2. Cell of Cervical Carcinoma

تلقیح نمونه

- ۰/۲ میلی لیتر از نمونه CSF را درلوله های کشت سلولی HeLa و GMK₂ به روش زیر تلقیح می کنیم:
- محیط MEM لوله ها را خالی کرده و کشت سلولی را با ۲ میلی لیتر MEM جدید شستشو می دهیم.

- ۰/۲ میلی لیتر از نمونه CSF به هر لوله اضافه می کنیم و در ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۶۰-۴۰ دقیقه قرار می دهیم و هر پانزده دقیقه لوله ها را حرکت می دهیم.
- سپس محیط MEM را که حاوی ۲٪ سرم جنینی گاو (FCS) است به لوله ها اضافه می کنیم. لوله های فوق را در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی گراد دارای دی اکسید کربن قرار داده و مدت ۷ روز آنها را کنترل می کنیم.

میکروتیتراسیون

- این عمل برای تعیین مقدار میکروبی است که توانایی از بین بردن ۵۰٪ سلول های کشت سلولی را دارد (TCID_{50/ml}) و به روش زیر انجام می گردد:
- رقت های ۱۰^{-۱} تا ۱۰^{-۹} از نمونه مثبت تهیه نموده و از هر کدام ۲۵ میکرولیتر در چهارحفره میکروپلیت وارد می کنیم.
- بر روی هر کدام از رقت ها ۲۵ میکرولیتر از محیط MEM ریخته و در حفره Cell Control ۵۰ میکرولیتر و درحفره Medium Control ۷۵ میکرولیتر MEM می ریزیم.
- بر روی همه حفره ها به جزحفره Medium Control ۵۰ میکرولیتر از سوسپانسیون سلولی HeLa حاوی ۱۵۰۰۰۰ سلول در میلی لیتر می ریزیم. میکروپلیت را با سلوفون پوشانده و در انکوباتور ۳۷ درجه حاوی دی اکسیدکربن قرار می دهیم.
- میکروپلیت را پس از ۶ روز با میکروسکوپ معکوس بررسی می کنیم. اگر در حفره CellControl Monolayer تشکیل شده بود نتایج را می خوانیم. اگر در هر ۴ حفره CPE دیده شد ۱۰۰٪ و به ترتیب اگر ۳، ۲، و یا ۱ حفره CPE داشته باشند به ترتیب ۷۵٪، ۵۰٪ و ۲۵٪ عنوان می گردد. با استفاده از فرمول TCID_{50/ml}, Kalber را حساب می کنیم.

مجموع درصدهای CPE هررقت

$$1 \text{ TCID}_{50/\text{ml}} = -1 - \left[\frac{-0/5}{100} \right] = X$$

برای محاسبه کافی است از X آنتی لگاریتم بگیریم و به ازای هر عدد صحیح یک صفر فرامی دهیم.

سروتایپینگ (تعیین هویت)

به دو روش ماکرونوترالیزاسیون و میکرونوترالیزاسیون انجام می پذیرد. اصول کار روشن است کافی است نمونه جدا شده را با آنتی سرم ها روبرو کنیم و در صورت همسان بودن آنها هیچ نوع CPE در میکروپلیت نخواهیم دید. در این روش از آنتی سرم های LBM و کشت سلولی HeLa استفاده شد. پاسخ ها طبق جدول ۱ خوانده می شود.

بحث و نتایج

تابلوی بالینی کودکان مبتلا به مننژیت انتروویروسی نشان می دهد ۱۰۰٪ افراد دارای تب، ۹۷/۵٪ استفراغ، ۴۷/۵٪ تهوع، ۸۲/۵٪ تشنج، ۴۲/۵٪ سفتی گردن و ۴۵٪ سردرد بوده اند (شکل ۲). نتایج نشان داده است بالاترین نسبت درصد بیماری مننژیت آسپتیک انتروویروسی در کودکان زیر یک سال (۴۲/۵٪) و پس از آن در کودکان ۴-۱ سال

(۲۷/۵٪)، ۹-۴ سال و ۱۴-۱۰ سال (۱۵٪) می باشد (شکل-۳). مننژیت انتروویروسی در پسران به مراتب بیشتر از دختران است (۶۷/۵٪ در مقابل ۳۲/۵٪). بالاترین درصد بیماری در فصل تابستان (۵۰٪) بوده است پس از آن بهار (۲۷/۵٪)، زمستان (۱۷/۵٪) و پاییز (۵٪) می باشد (شکل-۴). پس از تعیین هویت ویروس ها مشخص گردید تنها کوکساکسی ویروسهای گروه B سروتیپ های B5 (۹۵٪) و B4 (۵٪) در مننژیت آسپتیک انتروویروسی نقش دارند (شکل-۵).

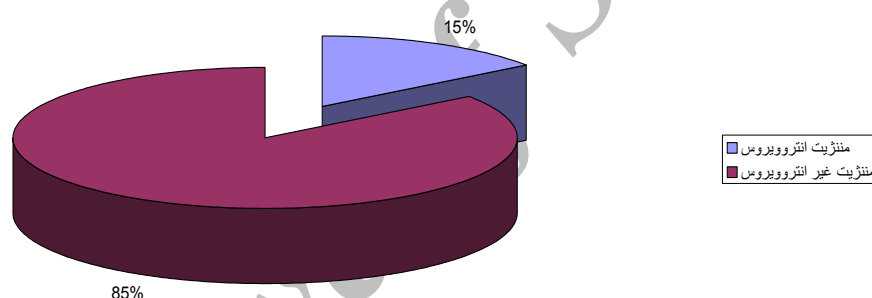
مننژیت آسپتیک در بسیاری از کشورهای جهان گسترش دارد این بیماری یکی از بیماری های متداول در کودکان و نوجوانان می باشد. طبق بررسی های انجام شده انتروویروس ها بیشترین عامل ایجادکننده آن هستند با توجه به اینکه مننژیت آسپتیک از مننژیت باکتریایی شایع تر است و گسترش مننژیت ناشی از انتروویروس ها در اکثر نقاط جهان اثبات شده است، اقدام به انجام این بررسی گردید. نتایج حاصل از این بررسی نشان داده است که بین گروه های سنی در بیماران مبتلا به مننژیت انتروویروس و بیماران مبتلا به مننژیت آسپتیک غیرانتروویروس همبستگی وجود ندارد ($p > 0/05, X^2 = 3/683$). همچنین اختلاف معنی داری بین گروه سنی زیر یک سال و سایر گروه های سنی بیماران از نظر درصد شناسایی مننژیت انتروویروس و مننژیت آسپتیک غیرانتروویروس دیده نمی شود ($p > 0/05, X^2 = 2/799$). بیشترین میزان جداسازی انتروویروس در گروه زیر یکسال انجام شد (۴۲/۵٪).

با توجه به بررسی انجام شده، نشان داده شده که ارتباط معنی دار آماری بین جنس با مننژیت انتروویروس و مننژیت آسپتیک غیرانتروویروس وجود نداشته ($p > 0/05, X^2 = 0/166$) و از کودکان پسر درصد بیشتری انتروویروس (۶۷/۵ درصد) نسبت به کودکان دختر (۳۲/۵ درصد) جدا شده است.

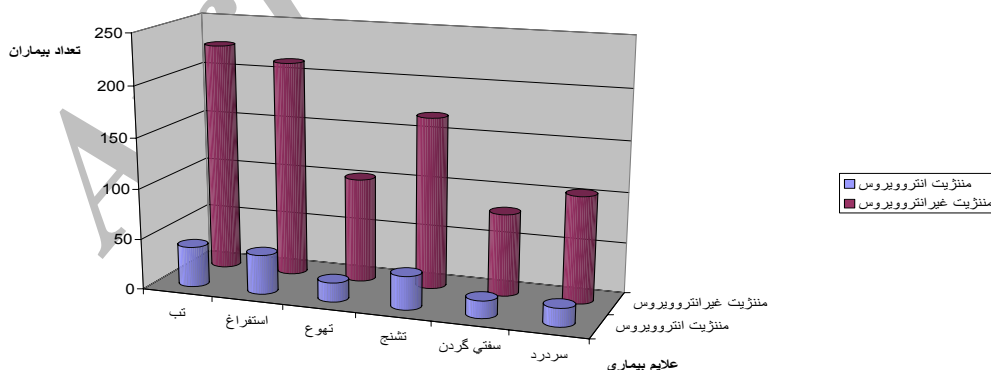
نتایج نشان داد که بین فصل با مننژیت انتروویروس ها و مننژیت آسپتیک غیرانتروویروس همبستگی وجود دارد ($P < 0/005, X^2 = 14/604$). بیشترین میزان جداسازی انتروویروس ها در فصل تابستان (۵۰٪) انجام شد. اختلاف معنی دار آماری بین فصل تابستان و سایر فصل ها در این مورد وجود دارد ($p < 0/001, X^2 = 12/542$). بررسی انجام شده نشان داد که نسبت درصد مننژیت آسپتیک ناشی از انتروویروس ها در یافته های بالینی کودکان بیمار شامل: تب، استفراغ، تهوع، تشنج، سفتی گردن و سردرد به ترتیب ۱۰۰، ۹۷/۵، ۴۷/۵، ۸۲/۵، ۴۲/۵ و ۴۵ درصد بوده است. طبق بررسی انجام شده سروتیپ های جدا شده شامل کوکساکسی ویروس B5 (۹۵٪) و کوکساکسی ویروس B4 (۵٪) بودند. در این مطالعه مشخص گردید ۱۵٪ از موارد مننژیت آسپتیک ناشی از انتروویروس ها می باشد (شکل ۱). در یک بررسی که توسط Watanabe انجام شد از ۵۸ نمونه مغزی نخاعی ۷ مورد (۱۴٪) انتروویروس جدا گردید^(۵). بر اساس گزارش Chonmaitree ۴۱٪ از موارد مننژیت آسپتیک توسط انتروویروسها انجام می شود^(۶). طی یک بررسی در سالهای ۱۹۸۹-۱۹۹۳ در کودکان کمتر از ۲ سال در ژاپن نشان داده شد انتروویروس ها در ۱۶۴ نمونه از ۲۷۴ مورد وجود داشتند (۶۰٪). مقایسه نتایج بدست آمده از این بررسی با مطالعه Watanabe مشابه بوده ولی از بررسی Chonmaitree کمتر می باشد. علت این امر گسترش ناهماهنگ این ویروس در جهان می باشد. همچنین می تواند به علت عدم رعایت موازین بهداشتی در مناطق خاص باشد. البته واکسیناسیون خیلی مهم است چون در کشورهایی که واکسن اوریون استفاده نمی شود این ویروس در ایجاد مننژیت نقش دارد^(۴، ۷، ۸). در این بررسی که در کودکان زیر ۱۴ سال انجام پذیرفت بیشترین موارد بیماری در کودکان زیر یک

سال بوده است (۴۲/۵٪). در طی بررسی Dogan مشخص شد که ۵۱٪ از نوزادان بیمار مننژیت انتروویروسی داشتند و میزان جداسازی ویروس ارتباط مستقیمی با تعداد لکوسیت های موجود در مایع مغزی نخاعی داشت^(۹). در این پژوهش دیده شد که موارد مننژیت انتروویروس در کودکان پسر بیش از دختر بوده است (۶۷/۵٪). در مطالعه ای مشابه Hensel گزارش نمود که در موارد بیماری مننژیت آسپتیک درصد مبتلایان پسر (۶۶٪) بیشتر بوده است^(۱۰). همچنین Bazart و Etter در بررسی های جداگانه ای نشان داده اند که درصد ابتلاء در کودکان پسر ۶۹٪ بوده است^(۱۱،۱۲). بررسی حاضر نشان می دهد که تعداد بیماران بامننژیت انتروویروس در فصل تابستان در مقایسه با سایر فصول بیشتر بوده است (۵۰٪) که در مقایسه با مطالعاتی که Aleraj و Hensel انجام داده اند مشابه بوده است^(۱۰). طی یک بررسی ۱۱ ساله در ژاپن Yamashita نشان داد که نمونه های مننژیت آسپتیک در تابستان به خصوص ماه جولای با شدت بیشتری دیده می شود^(۱۳).

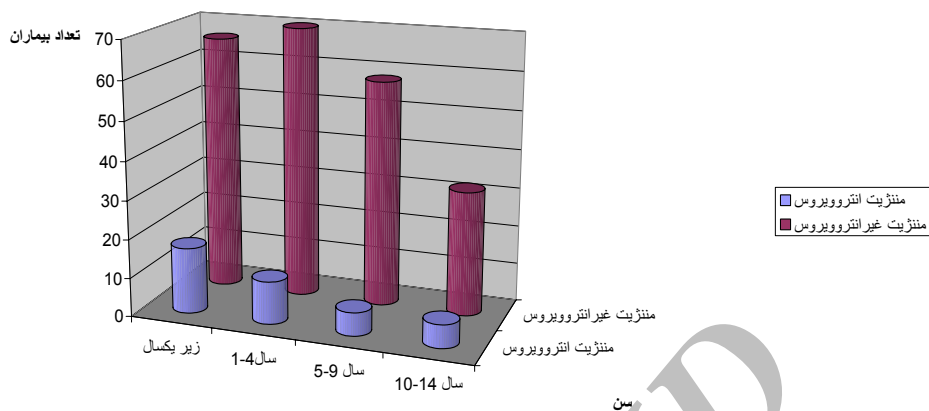
شکل ۱: درصد موارد مننژیت انتروویروس در مقابل مننژیت غیر آنتروویروس

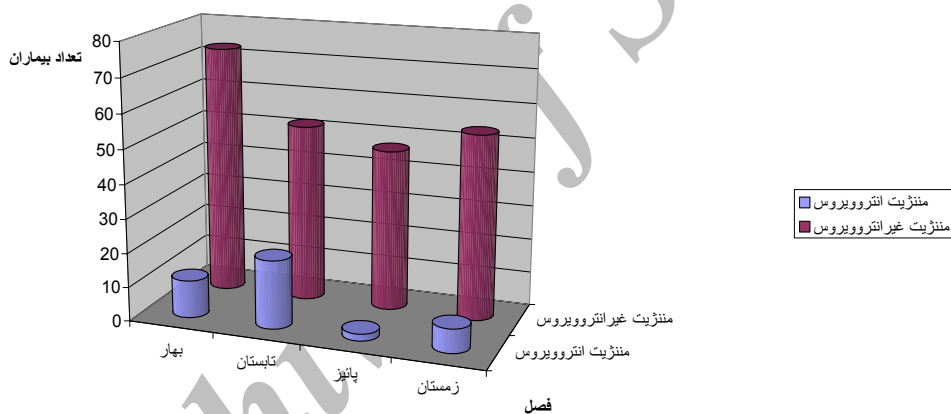
شکل ۲: نمودار توزیع علایم بالینی در بیماران با مننژیت انتروویروس و مننژیت غیر آنتروویروس

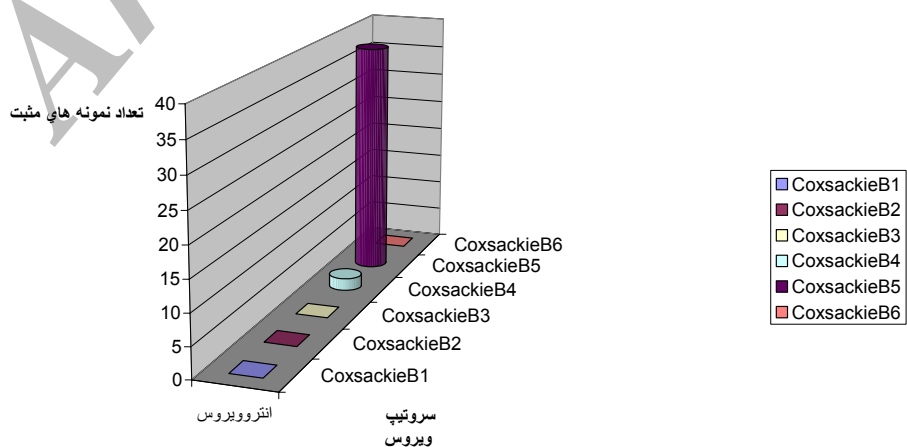
شکل ۳: نمودار توزیع فراوانی بیماران با مننژیت انتروویروسی و مننژیت غیر انتروویروسی در گروه های سنی مختلف

شکل ۴: نمودار توزیع فراوانی بیماران با مننژیت انتروویروس و مننژیت غیر انتروویروس در فصل های مختلف

شکل ۵: نمودار سروتیپهای انتروویروسی جدا شده

به نام خدا

پرسشنامه

بررسی مننژیت و مننگوانسفالیت ویروسی

تاریخ دریافت نمونه:

شماره نمونه بیمار:

نوع نمونه:

نام و نام خانوادگی:

سن:

جنس:

بیمارستان:

بخش:

پزشک معالج:

محل سکونت:

شهرستان:

سابقه واکسیناسیون (اوربون، سرخک، سرخجه، فلج اطفال):

خلاصه شرح حال بیمار:

تب:

سردرد:

استفراغ:

تهوع:

سفتی گردن:

تشنج:

اسهال:

سایر علائم بالینی:

نتایج آزمایشگاه:

میزان قند:

میزان پروتئین:

سلول:

Poly

Mono

WBC

RBC

نتیجه آزمایش باکتریولوژی:

نتیجه آزمایش ویرولوژی:

نتیجه آزمایش سرولوژی:

Table 1: Code for reading results

<u>If Neutralized</u>		<u>If Neutralized</u>	
By Pool(s):	Virus Is:	By Pool(s):	Virus Is:
A	E15	CD	E6
B	E21	CE	CB5
C	E24	CF	P1
D	E25	CG	CB3
E	E11	CH	E12
F	E27	DE	E13
G	E31	DF	E14
H	CA16	DG	E16
AB	CA7	DH	P3
AC	CB1	EF	E18
AD	E33	EG	E17
AE	CB4	EH	E22
AF	E7	FG	E20
AG	E4	FH	CB6
AH	E1	GH	E23
BC	E2	ACF	E29
BD	CB2	AEG	E5
BE	P2	BDF	E26
BF	E19	BFH	E9
BG	CA9	CEG	E30
BH	E3	DEH	E32

نتیجه گیری

این بررسی نشان داد که از بین آنترروویروس ها، کوکساکسی ویروس ها در ایران شیوع دارند (B4, B5). طی بررسی انجام شده در شهر تاجیمی ژاپن کوکساکسی ویروسهای B شامل B1 (۲۹/۸٪)، B4 (۱۲/۸٪)، B5 (۱۷٪) و اکوویروس ۱۶ (۳۴٪) تعیین گشتند^(۱۲). در یک بررسی Dogan نشان داد که ۱۴٪ از موارد مننژیت آنترروویروسی ناشی از کوکساکسی ویروس B بوده است^(۹). در بررسی دیگری Glimaker کوکساکسی ویروس B3 (۴۶٪) را جدا کرد^(۱۴). طی یک بررسی ۱۱ ساله Yamashita نشان داد که ۸ سروتیپ آنترروویروسی شامل کوکساکسی ویروس B3, B5 و اکوویروس های ۴, ۶, ۷, ۹, ۱۸ و ۳۰ بیشترین عوامل اپیدمی در ژاپن هستند^(۱۳). با توجه به نتایج ناهمگونی که در بررسی های مختلف بدست آمده است می توان این مسئله را عنوان نمود که شرایط جغرافیایی، اپیدمیولوژیکی و بهداشتی در انتشار این ویروس ها سهم هستند. نتایج این بررسی نشان میدهد که آنترروویروس ها از عوامل ویروسی اصلی ایجادکننده مننژیت آسپتیک و مننگوانسفالیت در کودکان زیر ۱۴ سال می باشند. با در نظر گرفتن شرایط بهداشتی و اجتماعی جامعه و امکان بروز آلودگی مدفوعی، عفونت های آنترروویروسی به خصوص در فصل های گرم سال به عنوان مشکل بهداشتی مطرح بوده و از راه های جلوگیری انتشار عفونت های آنترروویروسی رعایت اصول بهداشتی و جلوگیری از برقراری شرایط مناسب برای انتقال این ویروس ها در کودکان است. نتایج این تحقیق نشان داد که حدود ۱۵٪ از کودکان به مننژیت آنترروویروس آلوده بودند که می تواند اطلاع جامعی در جهت کاربرد بی مورد آنتی بیوتیک ها در رابطه با این شکل بالینی باشد.

References:

- Glimaker, M., *Scan. J. Infections Disease.*, **13**, 84 (1992).
- Connolly, K. J., *Infect. Dis. Chin. North. Am.*, **4(4)**, 599 (1990).
- Field, B. N., *Field's Virology*, Johns Wiley, New York (1996).
- Montazam, S. H., *Special Thesis*, Institute Pasteur Iran, Tehran (1994).
- Watanabe, Y., Zassh, K., *J. Miner. Sec. Jpn.*, **64(7)**, 815 (1990).
- Chonmaitree, *JAMA.*, **247(13)**, 1873T (1982).
- Sabetfar, R., *Special Thesis*, Institute Pasteur Iran, Tehran (1992).
- Karimi, A. R., *Special Thesis*, Institute Pasteur Iran, Tehran (1994).
- Dogan, R., *Journal of Pediatrics*, **113(10)**, 6975 (1988).
- Hensel, M., *Klin. Pediatrics*, **404(3)**, 163 (1992).
- Etter, C. G., *Schweiz-Med-Wochen*, **121(31-32)**, 1120 (1991).
- Lasaret, V., *An. Esp. Pediatrics*, **36(1)**, 29 (1992).
- Yamashita, K., *Jap. J. Med. Sci. Biol.*, **45**, 151 (1992).
- Glimaker, M., *Scand. J. Infection Disease*, **22**, 519 (1990).